

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 13 lutego 2024 r. – UJ/Österreichische Zahnärztekammer**

(Sprawa C-115/24, Österreichische Zahnärztekammer)

(C/2024/2733)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: UJ

Druga strona postępowania odwoławczego: Österreichische Zahnärztekammer

Interwenient uboczny: Urban Technology GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1.1 Czy zakres stosowania art. 3 lit. d) dyrektywy 2011/24/UE ⁽¹⁾ (dyrektywy w sprawie mobilności pacjentów), zgodnie z którym w przypadku telemedycyny uważa się, że opieka zdrowotna świadczona jest w tym państwie członkowskim, w którym ma siedzibę świadczeniodawca, obejmuje jedynie zwrot kosztów w rozumieniu art. 7 tej dyrektywy?
- 1.2. W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1.1, czy art. 3 lit. d) dyrektywy 2011/24 przewiduje ogólną zasadę kraju pochodzenia dla usług telemedycznych?
- 1.3 Czy dyrektywa 2000/31/WE ⁽²⁾ (dyrektywa o handlu elektronicznym) ustanawia zasadę kraju pochodzenia dla usług telemedycznych?
- 2.1 Czy „opieka zdrowotna w przypadku telemedycyny” w rozumieniu art. 3 lit. d) dyrektywy 2011/24 odnosi się wyłącznie do pojedynczych usług medycznych świadczonych (transgranicznie) przy wsparciu technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT), czy też do całej umowy o leczenie, która może również obejmować fizyczne badania pacjenta w jego kraju zamieszkania?
- 2.2 Jeśli fizyczne badania pacjenta mogą być uwzględnione, czy usługi wspierane przez ICT muszą przeważać, aby można było mówić o „opiece zdrowotnej w przypadku telemedycyny”, a jeśli tak, to jakie kryteria należy zastosować do oceny występowania przewagi?
- 2.3 Czy leczenie jako całość należy uznać za transgraniczną opiekę zdrowotną w rozumieniu art. 3 lit. d) i e) dyrektywy 2011/24, jeżeli podmiot świadczący opiekę zdrowotną mający siedzibę w innym, z perspektywy pacjenta, państwie członkowskim, z którym to podmiotem pacjent zawarł umowę o leczenie (tutaj: klinika dentystyczna), świadczy część całościowego leczenia przy użyciu ICT, podczas gdy druga część całościowej usługi jest świadczona przez podmiot świadczący opiekę zdrowotną (dentystę prowadzącego prywatną praktykę) mający siedzibę w tym samym państwie członkowskim co pacjent?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. 2011, L 88, s. 45).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

- 3.1. Czy art. 2 lit. n) w związku z art. 3 lit. d) i art. 4 lit. a) dyrektywy 2011/24 oraz w związku z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE ⁽³⁾ (dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych) należy interpretować w ten sposób, że klinika dentystyczna z siedzibą w Niemczech podlega, w przypadku „opieki zdrowotnej w formie telemedycyny” w Austrii, obowiązującym tam przepisom o charakterze zawodowym, ustawowym lub administracyjnym (w szczególności § 24, § 26 i § 31 ZÄG ⁽⁴⁾)?
- 3.2. Czy art. 5 ust. 3 dyrektywy 2005/36 należy interpretować w ten sposób, że podmiot świadczący opiekę zdrowotną przenosi się do innego państwa członkowskiego, gdy świadczy jedynie usługi medyczne wspierane przez ICT? Jeżeli nie, to czy zlecenie przeprowadzenia fizycznych badań pacjenta lub leczenia wykonawcom pomocniczym w państwie zamieszkania pacjenta stanowi przeniesienie się do innego państwa członkowskiego?
4. Czy swoboda świadczenia usług zgodnie z art. 56 i nast. TFUE stoi na przeszkodzie przepisom austriackiej ustawy o zawodzie lekarza dentysty, która w §§ 24 i nast. ZÄG przewiduje przede wszystkim bezpośrednie i osobiste wykonywanie zawodu oraz swobodę świadczenia usług dla „obywateli EOG” tylko „tymczasowo” w ramach § 31 ZÄG, a mianowicie dla sytuacji takich jak niniejsza, w których zagraniczny dentysta świadczy – co do zasady na stałe – usługi w ramach jednolitej umowy o leczenie częściowo z zagranicy, przy wsparciu ICT (w sensie transgranicznej usługi korespondencyjnej), a częściowo w Austrii poprzez zaangażowanie, jako wykonawcy pomocniczego, austriackiego dentysty uprawnionego do wykonywania zawodu.

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 2005, L 255, s. 22).

⁽⁴⁾ Zahnärztegesetz (austriacka ustawa o lekarzach dentystach)